

**Čís. 6407.**

**Strážník trati je oprávněn zjistiti toho, kdo jízdou na špatně osvětleném motocyklu ohrožuje bezpečnost železniční dopravy, a opustiti za tím účelem těleso dráhy.**

**Okolnost, že se vůči němu neslušně choval nebo ho urazil, opravňuje uraženého ke stížnosti, nikoli však k tomu, aby strážníka trati urážel nebo aby mařil jeho služební výkon.**

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1939, Zm I 353/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z., přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle § 312 tr. z. a přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. z.

**Z d ů v o d ů:**

Zmateční stížnosti, uplatňující důvody zmatečnosti podle § 281, č. 4, 5, 9 a), 9 c) (správně č. 8) a věcným poukazem též č. 10 tr. ř., nelze přiznati úspěch.

Důvod zmatečnosti podle § 281, č. 4 tr. ř. je uplatňován proto, že nalézací soud nevyhověl návrhu na doplnění průvodního řízení 1. výslechem svědkyně S. o tom, že strážník trati Ladislav A. vyprovokoval celé jednání stěžovatelovo tím, že ho nazval opilcem, 2. dotazem na ředitelství státních drah v N. o tom, jakého rozsahu jsou služební povinnosti strážníka trati.

Zamítnutím návrhu nebyla práva obhajoby zkrácena. Stěžovatel má za to, že by nebyla splněna skutková podstata přestupku podle § 312 tr. z., ani zločinu podle § 81 tr. z., kdyby bylo zjištěno, že strážník trati při výkonu služby stěžovatele urazil nebo že se vůči němu neslušně choval, a že tedy šlo o dokazování skutečnosti rozhodné pro otázku stěžovatelovy viny. Stěžovatel je však na omylu. To, že snad se strážník trati při výkonu služby (a zmateční stížností nebylo popřeno, že byl Ladislav A. ve službě) vůči stěžovateli neslušně choval nebo že ho urazil, opravňovalo stěžovatele k tomu, aby si na toto strážníkové počínání stěžoval, nikoli však k tomu, aby strážníku trati nadával a násilím mu překážel v dalším konání jeho služby a dokonce jej zranil. Vztahoval se tedy navržený důkaz na okolnost nerozhodnou.

Zjišťování povinností strážníka trati není okolností skutkovou, kterou by bylo možno řešiti průvodními prostředky, neboť jsou povinnosti železničních zaměstnanců ve službě obsaženy v předpisech železničního zákona č. 86/1937 Sb. z. a n. Podle tohoto zákona, zejména podle § 137, byl strážník trati oprávněn zjistiti totožnost stěžovatele, který jízdou na špatně osvětleném motocyklu směrem k uzavřeným železničním zábranám na přejezdu trati ohrožoval bezpečnost dopravy, a mohl

za tím účelem i opustiti těleso dráhy a zjišťovati stěžovatelovu totožnost na veřejné silnici. Mohl tedy nalézací soud, aniž potřeboval řízení doplniti, řešiti tuto otázku na základě uvedených zákonných předpisů.

Stěžovatel vytýká vadu neúplnosti rozsudku (§ 281, č. 5 tr. ř.) jednak v tom směru, že se rozsudek nezabýval výpovědí Ladislava A., pokud udal, že řekl stěžovateli i to, že je třeba dáti pozor, má-li někdo špičku, a jednak pokud udal, že není jeho povinností dbáti, aby jezdila po silnici osvětlená vozidla. Bylo již uvedeno, že urážka nebo neslušné chování službu konajícího strážníka trati nemohlo stěžovatele zbaviti viny a nejde proto o okolnost rozhodnou. Rozhodnou okolností není ani to, co o svých povinnostech při výkonu služby vypověděl Ladislav A., ježto jsou pro rozsah jeho povinností a práv při výkonu služby směrodatné jediné zákonné předpisy.

Nalézací soud zjistil, že stěžovatel jel na špatně osvětleném motocyklu ke spuštěným železničním závorám a že mu proto službu konající strážník trati dával svítilnou znamení, aby zastavil, ježto měl obavu, aby nenajel na zábrany, je nepřerazil a tím nepřekazil dopravu na trati, že obžalovaný, když mu strážník vytkl jeho chování, hrubě strážníka urazil a že proto strážník chtěl zjistiti jeho totožnost. Tvrdí-li zmateční stížnost, uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř., že nebylo třeba upozornění svítilnou, ježto stěžovatel cestu znal, a že si strážník trati zjišťoval číslo motocyklu pro soukromou potřebu, nevychází ze souhrnu skutkového základu, nalézacím soudem zjištěného (§ 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.) a není proto v této části provedena po zákonu.

Ani důvod zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř., uplatněný výtkou, že by mohlo jíti jen o přestupek podle § 411 tr. z., není proveden po zákonu, neboť ani tu stěžovatel nevychází z uvedeného skutkového základu zjištěného nalézacím soudem, když tvrdí, že šlo pouze o soukromou záležitost, že se pouze ohradil proti jednání Ladislava A. a že k výkonu silniční policie je četnictvo.

Byla proto zmateční stížnost zamítnuta dílem jako zřejmě bezdůvodná, dílem jako neprovedená po zákonu.

### Čís. 6408.

**Při odsouzení pro přestupek podle § 5 vlád. nař. č. 157/1939 Sb. z. a n. (o ochraně oběhu zákonných platidel) nelze vysloviti propadnutí platidel, jejichž zadržováním nebo uschováváním byl čin spáchán.**

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1939, Zm I 555/39.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku okresního soudu v N. právem:

Rozsudkem okresního soudu v N. byl porušen zákon v ustanovení § 2 vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 157 Sb. z. a n., pokud jím bylo vysloveno, že částka 9.636 K 20 h propadá ve prospěch Protektorátu Čechy a Morava. Výrok o propadnutí této částky se zrušuje.